Skæbnens Spil.

Humoreske af Jens.

(Eftertryk frabedes.)

Jeg var i Aaret 18.. ansat som Undergartner paa Herregaarden „Krabbesholm" pr. Stive. En Kollega, med hvem jeg i minLæretid havde arbejdet sammen, havde været et Par Aar i Amerika, men ikke befundet det forjættede Eldorado, var atter vendt tilbage til den hjemlige Arne og var nu bleven ansat som Gartner paa Dueholm Kloster paa Mors. Vi havde siden vor Læretid korresponderet, og da vi nu efter flere Aars Forløb igen var kommen i hinandens Nærhed, havde han pr. Brev inviteret mig til at komme og staa Fadder til hans førstefødte, hvilken Indbydelse jeg,uden at være indiskret, saavel overfor min Ven som overfor alle andre ligestillede, dog maa sige,at jeg modtog snarere som enUdfordring til at gratulere og lykønske ham med — selvfølgelig — det dejligste Drengebarn af Verden — end som en mig særlig tildelt Ære.

Det var i September Maaned, og Føret var godt, saa jeg besluttede at foretage Rejsen pr. Bicykle. Jeg forlod „Krabbesholm" en Søndag Morgen Kl. 5 og beregnede at kunne være i Glyngøre Kl. halvotte for derfra at tage med Færgen over til Nykøbing.

Jeg undlod at spise Frokost om Morgenen for at være desto lettere paa Cyklen og ikke mindst for — naar jeg skal tilstaa min Svaghed — at faa en god Appetit til det Festmaaltid, som min Ven, eller rettere hans Hustru, — han havde heldigvis ikke faaet hende i Amerika — naturligvis vilde anrette.

Jeg sad netop paa Cyklen og dannede mig et Billede i Fantasien over denne dejlige Dag, som jeg skulde tilbringe sammen med min Ven og hans andre Gæster, da en Oldenborre med al sin Magt fløj lige mod mit højre Øje, ligesom for at jage de Tanker ud af mit Hoved eller som et Varsel om, at min Forhaabning vilde blive en Illusion. — Gunstige Læser! paa ønsker jeg ikke, at du skal kalde mig en Dekadent eller et overtroisk degenererende Individ, men jeg tror dog, at der til Tider gives Mennesket Vink, eller om du hellere vil, Varsler, som ikke kan undgaa den skarpsindige og fintfølende Jagttager, hvilket er et uomstødeligt Bevis for, at Mennesket gaar Hændelser og Tildragelser i Møde, hvorover hans Laden og Væren ikke er Herre. — — „Der er mere mellem Himmel og Jord, end de Herrer Professorer tror."

Uantastet af Oldenborren og ikke filosoferende over Livets Mysterier fortsatte jeg mit Ridt. Da jeg kom til den anden Side af Landsbyen Nybjerg, var Klokken kun halvsyv, saa jeg kunde se, at jeg havde god Tid. Jeg var bleven tørstig, og da jeg passerede et lille Vandløb, som løb om et lille Buskads, sprang jeg af Cyklen, satte den op til et Træ og løb ned, laa mig ned paa Maven og drak af det dejlige friske Vand. Da jeg havde god Tid, satte jeg mig ned for at hvile mig lidt. Jeg havde vel siddet ca. 15 Minutter, da jeg atter rejste mig for at køre videre, men hvor var min Cykle? — den var sporløst forsvunden. Det stod mig straks klart, at en forbipasserende havde stjaalet den og var kørt bort med den. Ak ja! tænkte jeg, hvor Menneskeheden ogsaa er fordærvet, at nogle Mennesker kunde være saa ondskabsfulde at stjæle min Cykle, og dette tilmed naar jeg skulde til Barselgilde og staa Fadder til det dejligste Drengebarn, nej, det kunde jeg virkelig ikke forstaa. Jeg stod og saa mig omkring ganske raadvild med, hvad jeg dog skulde gøre. Der var noget oppe i et Træ, der ligesom glimtede ned til mig; men hvad brød jeg mig om,hvad dette kunde være, jeg havde andet at tænke paa, stod her midt imellem mit Hjem og min Rejses Maal, jeg kunde hverken komme frem eller tilbage.

Med nedbøjet Hoved og Humør gik jeg tilbage til Nybjerg for at melde det skete til Øvrigheden. Jeg henvendte mig derfor til Sognefogden med Anmodning om hans Bistand i min kritiste Situation. Han var Norster, og som alle andre Norstere var han, hvad man paa Dansk kalder for en „Træmand". Efter nogen Brøvlen, Murken og Briden med Kunden erklærede han med bredbladne Udtryk, at han ikke vilde have noget med den Sag at gøre. „Men", sagde han, „dere kan gaa ned til Købmanden, han, och telefonere slig tilGlyngøre", hvor der var enGendarmstation. Dette gjorde jeg og gik derefter i meget flet Humør ud ad Vejen for at naa en lille Holdeplads, til Toget kom, for saa at tage med dette til Glyngøre. Da jeg kom til Stedet, hvor minCykle var bleven stjaalet,gav jeg mig til at se mig lidt nøjere om for at være i Stand til at give en Beskrivelse deraf, hvis det skulde blive nødvendigt.

Jeg stod og var lige ved at græde over Tabet af min Cykle. Pludselig faldt mit Øje atter paa den før omtalte skinnende Genstand inde mellem Grenene paa et Træ, der ligesom vinkede og glimtede efter mig. Jeg vil dog alligevel se, hvad dette kan være, tænkte jeg, og drog Grenene til Side, og hvad saa jeg da? min kære Cykle. Aa! hvor jeg blev lykkelig. Det gik da op for mig, at en eller anden kun for Spøg havde stjult den. Ja, tænkte jeg, jeg vidste nok, at ingen Mennesker kunde være saa slette, det er mig selv, der gør Uret ved at have saa daarlige Tanker. — Thi Modgang og Uret gør Gemyttet haardt og uforsonligt, medens Medgang og Glæde gør det mildt og beredvilligt overfor Verden. —

Jeg kom snart i Fart igen og sad netop og frydede mig over, at det ikke var bleven mig forhindret at komme til Fest og tilbringe en behagelig Dag, da jeg hørte en ridende Gendarm, som kom mig i Møde, raabe „Holdt!" Vel, tænkte jeg, han vil maaske have en Svovlstik til at tænde sin Pibe med, jeg har et Par Cigarer i Lommen, jeg vil give ham en af dem. Jeg standsede, og han sprang af Hesten, lagde sin Haand paa min Skulder og betragtede mig med et forstenende Blik, idet han undersøgte min Cykle. Han tog en Seddel op af Lommen og læste: „En Dürkopper, Nr. 216. med Træfælg og Krydseger foruden Lygte og Bremse." Det var netop som min Telefonmeddelelse havde lydt. — Han erklærede mig for at være anholdt. Jeg forstod da, at han antog mig for at være Tyven og begyndte derfor at give ham en Forklaring, men alt omsonst, han besvarede kun det hele med etspodsk Smil, hvad der er ejendommeligt for den Slags Øvrighedspersoner. Jeg var saaledes arresteret for at have stjaalet min egen Cykle.

Han tog mig med til Glyngøre, hvor jeg, da jeg ikke kunde legimitere mig, blev indsat i Arresten. Ak, hvor var jeg dog ogsaa ulykkelig, jeg saa mig selv alt i Fantasien dømt til Tugthus paa flere Aar.

Fangevogteren kom og begyndte at visitere mig. Da han havde tømt alle mine Lommer og intet mistænkeligt fundet, gik han som en erfaren og forsigtig Kriminalist baglænds ud af Cellen, som Dyretæmmere forlader et Løvebur. — Saa, tænkte jeg, nu er alt Haab ude, og lod mig falde ned paa Træblokken. Dyretæmmeren alias Fangevogteren, der netop stod i Begreb med at lukke Døren, opdagede i det samme et Stykke Papir stikke ud af Drættet af min Frakke. Han har muligvis antaget det for at være en falsk Veksel eller andet Dokument, der kunde tjene som Indicium til en eller anden Forbrydelse, for hvis Opdagelse der var udlovet en større Belønning; thi der gik et saa tilfredsstillende Træk over hans Fysiognomi, da han triumferende nærmede sig til mig og med hoverende Miner lagde Haandjern paa mine Hænder, medens han, overbevist om sin store Værdighed, med en vis paataget Elegance skar Drættet op i min Frakke og med Forsigtighed og Omhu udtog bemeldte „Dokument", der viste sig at være baade snavset og iturevet. Han gav sig end ikke Tid til at sætte det sammen for at erkyndige sig om dets Indhold og Værd, men styndte sig ud af Cellen for at fortælle Arrestforvareren om sin Fangst.

Her sad jeg nu i en kold, fugtig og mørk Celle med Jern paa Hænderne og en Lænke om højre Fod, overladt til mine mørke Betragtninger. De var noget andet end at komme til Barselgilde og staa Fadder til „det dejligste Drengebarn paa Jorden". Hvad bemeldte Papir, der havde foranlediget, at jeg blev lagt i Lænker, kunde være, havde jeg ingen Ide om. Det, tænkte jeg, kunde muligvis foranledige en anden Fejltagelse, der vilde lede mig ind i en endnu værre Forbrydelse, hvorfor jeg maaske kunde blive dømt til — ja, det turde jeg slet ikke tænke paa.

Jeg overgik i melankolske Betragtninger over Skæbnens underfulde Spil. Naar Lykken synes størst, er Faren nærmest, men, tænkte jeg, der siges jo ogsaa, „naar Nøden er størst, er Hjælpen nærmest." Men — her — her i dette Tilfælde brister alle Muligheder, jeg er ørkesløst fortabt. „Pip, pip", lød det i det samme fra en lille Fugl, som fløj mod Gitteret til Cellens Glughul. Jeg rejste mig op, gned mig i Panden for at koncentrere mine forvirrede Tanker. Jeg mindedes Oldenborrens „pr—prr" om Morgenen, der havde gjort et helt modsat Indtryk end Fuglens „Pip-pip". Er, spurgte jeg mig selv, disse — jeg kan eller tør ikke give dem Navn — et Led af det os Menneskers omgivende Mysterium? Jo, jeg kan nu se, at —, i dette Øjeblik gik Døren op, og ind traadte føromtalte Fangevogter og Arrestforvareren, førstnævnte med et lidt flovt Udseende, den sidste med en rolig og bestemt Mine, indrammet i et for mig uforstaaeligt Smil.

Det glæder mig, tog Arrestforvareren til Orde, at have fundet tilstrækkelig Beviser for deres Uskyldighed, saa videre Retsforfølgning er unødvendig. I min stærkt ophidsede Fantasi opfattede jeg ikke Forstavelsen „U" i Ordet Uskyldighed, og da Fangevogteren samtidig begyndte at løse mig af mine Lænker, troede jeg, at de straks vilde efterkomme Dommen og nu var i Færd med at føre mig til — Skafottet —, hvorfor jeg bad: „Naadige Hr. Dommer, det beror altsammen paa en Fejltagelse. Jeg er —"

„Jeg ved det, jeg ved det", afbrød Dommeren mig, „det er jo dette, som jeg vil forklare Dem og derfor befrier Dem af Deres Lænker." Jeg faldt atter ned paa Træbænken, jeg forstod ikke et Muk af det hele. Pludselig gik den Tanke op for mig: Ha, ha, de vil bedrage mig og give mig falsk Trøst i min sidste Time; men saaledes fortrolig med Situationen og Øjeblikkets Alvor kom mit Mod og Konduite; thi med Faren og Alvoren kommer Modet, Manden, altid frem hos Mennesker, der er i Besiddelse af nogen Personlighed. Det er kun hos dem, som savner den, der i stærkt bevægede Øjeblikke blotter deres Intethed og Nullitet.

Jeg rejste mig op, rank og værdig, de aabnede Døren, og jeg gik ud i det frie. „Hvorhen skal jeg gaa?" spurgte jeg. „Aa, det er sandt", svarede Fangevogteren, „De skal til Barselgilde paa Dueholm, ja, De maa skynde Dem for at komme med Færgen, tag Vejen der til højre. Her er Deres Kvittering", sagde han, idet han overrakte mig dette Papir, han havde udtaget af min Frakke, der nu, af de celebre Retsbetjente forsigtigt sammenlistret, viste sig at være den kvitterede Regning, som jeg havde erholdt, da jeg købte og betalte minCykle, og da tankeløst lagt i en itubrudt Lomme, og nu tjente som Legitimationsbevis. — — —

O! underfulde, krydsede og sammenfiltrede Skæbnetraade, hvor mærkværdige og tilsyneladende lunefulde de end monne vise sig, gives der dog i Verdensaltet en uforanderlig, altomfattende Kombination, hvori Loven lyder i al sinSimpelhed — (thi simpelt er det store) — „Op og Ned". — —

Nu stod jeg atter som en fri og lykkelig Mand, og i Bevidstheden omReflektioners Skadelighed for Sindets Fristhed lod jeg mine nu overstaaede Fataliteter tilhøre den forbigangne Tid, sprang atter paa Cyklen og satte fuld Fart paa for at ankomme til Stibet i betimelig Tid, hvilket ogsaa lykkedes mig, og vel ankommen til Nykøbing paa Mors fortsatte jeg atter mit Ridt ad Dueholm til.

(Fortsættes.)

Mødre.

Bank eller Prygl helbreder ikke. Hvis det gjorde, vilde saa Børn være Sengen. Der gives en konstitutionel Aarsag herfor, og jeg skal sende eder en Anvisning paa en enkel Hjemmebehandling, som helbredede mit Barn og mange andres,

MRS. G. SUMMERS
Box D, Notre Dame, Ind

Ønskes. Nogle flittige Skandinaviske Mænd og Kvinder til at arbeide for os i sin egen Hjemstavn, ogsaa nogle til at reise for os. — Stadig Plads for Vinteren eller for hele Aaret. — Løn $2.50 pr Dag. — Paalideligt Firma med stort Kapital. Øvelse behøves ikke, men maa have gode Anbefalinger. For nærmere Oplysninger skriv til

H. MILLER, Mgr.,
334 Dearborn Str., CHICAGO. ILL.

gjort deres bedste i Retning af at gøre den fattige, afhængige Arbejder til et villieløst Redskab, som ingen Ret har eller højest kun har Ret til at være deres Slave, som aldrig „svarer igen". Skønt det nærmest passer paa og egentlig er skrevet med den gamle Verdens Tilstande for Øje, er det dog ogsaa citeret ofte herovre. Dette Forsøg til en Oversættelse er udarbejdet i den Tro, at ogsaa Danske, særlig saadanne, som af en eller anden Grund ikke har Adgang til Originalen, kunde have Interesse af at se dette Digt. Det er skrevet i fri uregelmæssigStikkelse. Nærværende Oversætter har søgt at give det nøjagtigere, fastere Form.

* * *

Nedbøjet af Aarhundred-Vægt han læner
Sig paa sin Hakke og mod Jorden stirrer,
Mens Tiders Tomhed i hans Aasyn ruger,
Og Verdens Byrde paa hans Skulder tynger.
Hvo har ham ligegyldig gjort for Glæden
Og Sorgen, saa han haaber ej, ej frygter,
Bedøvet, sløv, som var han Ofsens Broder?
Hvem har mon slappet disse tykke Kindben,
Hvis var den Haand, som klemte flad hans Pande,
Og hvo udslukte Lyset i hans Hjerne?

Sig, er det h a m, GudHerren engang skabte
Og bød ham herske over Landet, Havet,
At tende Stjerner, finde Himlens Kræfter
Og føle Evighedens Længselsdrifter?
Er d e t hans Drøm, hvis Almagt skabte Sole
Og Firmamentets Blaa med Lys befæstet? —
I alle Helvedes forborgne Egne
Ej nogen Skabning mere rædsom vanker,
Hvis Tunge s a a fordømmer Verdens Grimhed,
S a a fyldt med Tegn og Anelser for Sjælen,
S a a truende og grum for Verdensfreden.

O, Afgrund mellem ham og Guds Serafer!
Arbejdets Slave! ej hans Aand sig glæder
Ved Platons Tanker, ikke ved Syvstjernen.
Hvad Mening har for ham vel Sangens Glæde
Og Daggry-Glimt og Rosenbuskens Rødmen?
Ud af hans Blik se Tiders Sorger spejde,
Og i hans gyselige Form se Slægters Uret.
I hans Figur, forraadt og smertebøjet,
Se Slægten plyndret, haanet og udkastet:
Dens Raab igennem ham, profetisk sande,
Mod Verdensdommerne skal protestere.

O, Mestre, Herrer, Raader allevegne!
Er dette eders Hænders Gerning, dette
Vanskabte og forvredne Væsen, vil I
Fremstille h a m for Gud, der ej bedrages? —
Hvordan vil atter denne Sjæl I rejse?
Hvorledes genoprette Lys og Frihed,
Det aabne Blik og Harmoni og Drømme
Og med Udødelighed ham berøre?
Hvordan vil I ham løfte af sin Skændsel,
Trolsheds Uret og ulægelige Baade?

O, Mestre, Herrer, Raader allevegne!
Hvordan mon dette Menneske vil fare,
Hvad vil ham Evigheden svare i hin Time,
Da dyrisk Spørgsmaal han til Himlen stiller,
Naar Oprørshvirvelvinde Jorden ryster?
Hvor vil det Konger gaa og deres Riger,
De, som ham haver gjort til det, han nu er,
Naar efter lange, tunge Tiders Tavshed
For Gud han dem i Rædsel stum anklager,
Den Gud, hvem ingen Snedighed bedrager?

Luck, Wis.

Fra Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr., er der nylig affendt et stort Lager af Bøger, Kort m. m., til Aslov Bros. i Luck, Wis. De fører paa Lager et rigt Udvalg af danske Bøger til de billigste Priser. Enhver dansk Mand eller Kvinde, som endnu ikke har glemt sit Modersmaal, og som forstaar at skatte den sjældent rige Literatur, det danske Sprog ejer, vil hos Aslov Bros. i Luck, Wis., finde et fyldigt Udvalg af gode danske Bøger, der vil kunne blive til stor Gavn og rig Glæde i de lange Vinteraftener, som nu staar for Døren.

Kun faa Ting lønner sig bedre end at eje en Boghylde med et Udvalg af de bedste og mest anerkendte danske Bøger; thi de bliver aldrig blot til Pryd i en Stue, saa sandt man læser dem og saaledes faar Gavn og Glæde deraf, og enhver vil indse, at en god Bog, læst med Forstaaelse og Eftertanke, giver sinEjer langt rigere Værdier end det lille Pengebeløb, man giver for Bogen hos Aslov Bros. i Luck, Wis.

Glem nu ikke, Landsmænd, naar I kommer til Luck, at give eder Tid til at undersøge Bøgerne fra den forenede Kirkes Boghandel i Blair. Køb nogle af dem og læs dem nu i Jul og i de lange Vinteraftener. I vil ikke fortryde det; derom kan I være overbeviste.

Paa Danish Lutheran Publishing Houses Vegne:
Paul Petersen, Bestyrer.

Elektrisk Bælte

sendes frit

til alle Mænd, som skriver til Heidelberg Medical Institute, St. Paul.

Send Deres Navn og Adresse, tydeligt skrevet, og de vil sende deres fortrinlige „Electro Chemic Belt" uden me Cents Udgift for Dem. Det bliver Deres mod at forlange det. Ikke engang nødvendigt at sende Frimærker.

Saa godt som noget elektrisk Bælte i Verden

Heidelberg Medical Institut, med en Kapital a $100,000, er det største og ægteste medicinske Institut Nordvesten og bortskænker Tusinder af dets fortrinlige elektro-kemiske Bælter for at bevise og overtyde deres vidunderlig helbredende Kraft. Det store „Elektro-Chemic Bælt" vil gengive Dem Sundhed og Lykke. 18 876 svagelige Mænd er nylig genvundet Energi, Livskraft og fuldstændig Manddom. Det helbreder hurtigt **Rheumatisme, Lændeværk, Lamhed i Ryggen, nervøs Afkræftelse, Varicocele, svigtende Livskraft, Nyresygdomme, Lever-, Mave- og Kjønssygdomme, almindelig Svækkelse, tabt Nervekraft, og mange andre Sygdomme.** Det er værd, fra $20 til $50 for enhver. Det bliver bortgivet absolut frit af Mester-Specialisten til alle dem, som behøver det ene store Helbredelsesmiddel, Elektricitet,

„Led i atten Aar, endelig helbredet"

Tilfælde 1,678. For 18 Aar siden mærkede jeg de første Symptoner paa Nervesvaghed, som senere forvoldte mig megen Elendighed og Ubehag. Jeg havde Smerter i Ryggen og havde mange hvidelgie Nætter. Jeg manglede Hovedsynet over mine Aandsevner, saa jeg altid var ubeslutsom i hvad jeg foretog mig. Jeg har brugt Heidelberg Medical Institute elektro-kemiske Behandling omtrent 6 Uger, og jeg anser mig selv for atter at være helbredet, og at være frist er værd alt, hvad en Mand ejer.

Husk Bæltet sendes ikke paa Prøve, men er Deres Ejendom for stedse uden at De betaler en Cent. Derfor skriv i Dag efter det fortrinlige „Elektro-Chemic Bælt" frit. Nævn dette Blad. Adresse:

Heidelberg Medical Institute,
5th and Roberts Sts, St. Paul, Minn. Dept. 70

U. S. I SPIDSEN SOM ALTID

Ved Valley Fair, Brattleboro, Vt., den 30te September og 1ste Oktober 1903, en af de største Fairs i New England, fik Smør, lavet af Fløde, udskilt af U. S. Separator, følgende Præmier:

CREAMERY TUB, Første, . . 98 og Sweepstakes.
CREAMERY TUB, Anden, . . 97¾
DAIRY PRINT, Første, . . 97¾
DAIRY BOX, Første, . . 97
DAIRY BOX, Anden, . . 96¾
DAIRY TUB, Første, . . 96½
DAIRY TUB, Anden, . . 96

Grand Sweepstakes og alle Smør-Præmierne undtagen tre tilfaldt U. S.

MORAL: Kjøb en U. S. Separator, hvis De ønsker at lave det bedste Smør....

Til Kunder i Vesten sender vi vore Separatorer fra Chicago, La Crosse, Minneapolis, Sioux City og Omaha. Adresser alle Breve til Bellows Falls, Vt.

Skriv efter illustrerede Kataloger.

Vermont Farm Machine Co., Bellows Falls, Vt.

Frit Tilbud

til lidende Mænd.

Jeg ønsker at naa Mænd, hvis Helbred er nedbrudt som en Følge af Ungdomsforvildelser. Lyt til mit Raad og hold op med at eksperimentere med „Prøve-medicíner, Behandlinger, Belter o. s. v., som tilbydes og paatvinges syge Personer. Belter helbreder ikke, og stadig at tage Medicíner ødelægger Fordøjelsen, forgifter til Slut hele Systemet og gør Sygdommen uhelbredelig.

Jeg led selv i flere Aar af Følgerne af Ungdomssynder, som: Pollutioner, Varicocele, Nervesvaghed, svækket Hukommelse, Nedslaaethed, tabt Manddom, Blyghed osv., og jeg var dum nok til at forsøge alt muligt, som kom i min Vej, men blev værre i Stedet for bedre. Tilsidst rejste jeg til Gamlelandet og raadspurgte der en fremragende skandinavisk Læge, og blev under hans Behandling fuldstændig helbredet. Recepten, som helbredede mig, har jeg endnu, og da jeg af egen dyrekøbt Erfaring ved, hvor vanskeligt det er at finde Hjælp her i Landet, har jeg besluttet at hjælpe andre, og til enhver, som trænger Helbredelse, og som skriver til mig, sender jeg en Afskrift af denne mærkelige Recept, samt nødvendige Raad, frit i en forseglet Konvolut. Recepten forestriver en Sammensætning af for kraftige Mænd uskadelige Medicíner, og er saaledes skrevet, at den med ringe Udgift kan udhyldes paa hvilket som helst Apot k. Jeg ved, hvad denne Recept udretter. Hundreder af Mænd er b evet helbredet af den; følg mit Raad og forsøg den, og De skal finde den at være bedre end noget andet, De har forsøgt, og den vil helbrede Dem fuldstændigt.

Forveksl mig ikke med Humbugsmagere, som ved falskeligen at udbyde „fri Recept", „frie Behandlinger", „frie Belter" osv., bare gør dette for at tilnarre sig Penge for Medicíner, som ikke helbreder. Jeg hemmelighol der ebers Navn paa det strengeste, sender intet C. O. D. og har intet at sælge. Alt, jeg begærer, er 50 Cents, naar De er fuldstændig helbredet. Under ingen Omstændigheder forlanger jeg mere end denne lille Sum, og De betaler den heller ikke, før De er fuldstændig helbredet og bedre kan vurdere den Tjeneste, jeg har ydet Dem. Skriv til mig straks, saa De ikke glemmer det. Husk, at Recepten og Oplysninger ferdes frit, og De b r intet at betale, før De er helbredet, og da kun 50 Cents. Tilskriv

C. E. BENTSON, Box 622 CHICAGO, ILL.

TO STORARTEDE

Jule-Ekskursioner

med den gamle paalidelige

Cunard Linie

I Virksomhed over 63 Aar og aldrig tabt en Passagers Liv.

RECORD PASSAGE OVER ATLANTEREN

5 DAGE, 7 TIMER, 23 MIN.

Til Skandinavien 8 Dage, 5 Timer.

De hurtigste Reiser som nogensinde er gjort til Liverpool og til Skandinavien.

Det nye, dobbelt-propellede Kjæmpe-Dampskib **IVERNIA,** 600 Fod lang, 14,058 Ton.

FRA BOSTON

Tirsdag, d. 8 Dec., Kl. 12.30 E. m.

Det pragtfulde, dobbeltpropell. Dampskib **CAMPANIA,** 620 Fod lang, 30,000 Hestekræfter.

FRA NEW YORK

Lördag, den 12 Dec., Kl. 11 F. m.

Passagererne ventes ankomme til Liverpool den 18, Norge den 20, Sverige, Danmark den 20 og 21 Dec.

Plads nok, især for Tredie Klasses Vedkommende, paa disse flydende Paladser.

Se vore Agenter angaaende specielle nye Arrangementer for Tredie Klasse.

Gjør Deres Helligdagstur til Fædrelandet, en virkelig Lysttur, ved at tage Fardel af den udmærkede Anledning CUNARD LINIEN tilbyder Dem, at paa samme Tid og uden extra Bekostning besøge det vakre, historiske England. Dette giver Dem ogsaa en hyggelig Omveksling fra den lange Søreise.

Den korteste Vei til Skandinavien er over England.

Den hurtigste Vei at naa Skandinavien er over England, og De kan paa ingen Maade komme did hurtigere end med CUNARD LINIEN.

Den mest bekvemme Vei at reise til Skandinavien er med CUNARD LINIENS Dampskibe, hvor alt tænkeligt er gjort for at gjøre Reisen behagelig.

Den sikreste Vei at reise bør altid vælges. Tag den gamle, paalidelige CUNARD LINE, som har været i Virksomhed siden 1840 og dog aldrig tabt en Passagers Liv.

Priserne er de samme som med andre første Klasses Linier.

F. G. WHITING, Mgr., Dearborn & Randolph, Chicago.

Land vil aldrig blive billigere end nu, 50,000 Acres, Sydøstre Saskatchewan Park Region, Prærie og Skov, ved ny Bane, skandinavisk Settlement, Kvægavl og Hvede, (40 „Bushels). Pris $3.50 til $4.00 per Acre; ti Aars Tid, sundt Klima, gode Markeder. Agenter ønskes, billige Ekskursioner. Skriv efter Kort og Oplysninger til

SCANDINAVIAN-CANADIAN LAND CO.
Rooms 810—812, 172 Washington Street, CHICAGO, ILL.

DON'T BE FOOLED!

Take the genuine, original ROCKY MOUNTAIN TEA

Made only by Madison Medicine Co., Madison, Wis. It keeps you well. Our trade mark cut on each package. Price, 35 cents. Never sold in bulk. Accept no substitute. Ask your druggist.

Liberalt Tilbud.

Ny tiltrædende Abonnenter paa „Danskeren" erholder baade dette Blad og „Norden" til den billige Abonnentspris af $1.50 aarlig.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.